

ת"ד 9215/08/14 - מדינת ישראל נגד אחלאם פראחין

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 9215-08-14 מדינת ישראל נ' פראחין
בפני כבוד הסגן נשיאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל
נגד
אחלאם פראחין
המאשימה
הנאשמים

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של נהיגה הגורמת נזק אגב גרימת תאונת דרכים בניגוד לסעיף 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "בתקנות"); אי ציות לתמרור 301 בניגוד לסעיף 64 בתקנות; נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62 (2) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").

2. בעובדות כתב האישום נטען כי ביום 10.12.13 סמוך לשעה 17:30 לערך, נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג סיטרואן, מכיוון היציאה מן הישוב רהט לכיוון הצומת עם כביש מספר 264 (להלן: "הצומת"), כאשר בכיוון נסיעתה מוצב תמרור 301 - "האט ותן זכות קדימה".

עוד נטען כי אותה עת נהג ברכב פרטי אחר, מתוצרת יונדאי, נהג מעורב (1) מכיוון קיבוץ משמר הנגב לכיוון הצומת המתואר לעיל זאת משמאל לכיוון נסיעת הנאשמת.

לטענת המדינה, הנאשמת נכנסה לצומת מבלי שצייתה להוראות תמרור 301 שבכיוון נסיעתה ובכך חסמה את דרכו של הנהג המעורב, אשר הגיע לצומת משמאל והתנגש עם חזית רכבו בדופן שמאל של רכב הנאשמת.

כתוצאה מההתנגשות, נהדף הרכב המעורב לשמאל הדרך והתנגש ברכב מעורב (2) נוסף מסוג סובארו אשר עמד אותה העת במקום. רכבה של הנאשמת הסתובב 180 מעלות ונעמד במקום כאשר חזיתו אל מול כיוון הנסיעה הנגדי- או אז הגיע נהג רכב המעורב (3) שלישי עם משאית (פול טריילר) מסוג וולבו מכיוון בית קמה לכיוון הצומת, והתנגש ברכב הנאשמת אשר נעצר לבסוף על המדרכה ביציאה מקיבוץ שובל.

לפי עמדת המדינה, גרמה הנאשמת לתאונת הדרכים כתוצאה ממנה ניזוקו ארבעת כלי רכב מעורבים ואילו הנאשמת וקטינה שנסעה ברכבה וכן נהג הרכב המעורב הראשון - נחבלו בגופם ונזקקו לטיפול רפואי.

3. מטעם התביעה העידו: רס"מ שרון סולומון - בוחן תאונות דרכים, את"ן נגב (ע.ת/1); מר אברהם ז'נו - נהג הרכב המעורב 3 (ע.ת/2); מר רונן חיים - נהג הרכב המעורב 1 (ע.ת/3); השוטר דניאל הדראי - משטרת ישראל, ימת"א לכיש (ע.ת/4); מר עמאר אבו דוקוש - נהג הרכב המעורב 2 (ע.ת/5); השוטר ערן ברכה - בוחן תאונות דרכים, את"ן נגב (ע.ת/6); מטעם ההגנה - העידה הנאשמת לעצמה.

4. בתשובתה לכתב האישום, כפרה הנאשמת כפירה כללית בכל המיוחס לה בכתב האישום.

5. סקירת פרשת התביעה:

כבר בשלב זה אבהיר כי המדובר בתאונה מצולמת לגביה הגישה התביעה סרט וידאו בו נראית התרחשות התאונה כפי שתועדה במצלמות אבטחה הסמוכות ומשקיפות לצומת.

ע.ת/1: רס"מ שרון סולומון - משרת כבוחן תאונות באת"ן נגב ומומחה לפיענוח טכוגרף, הוגשו מטעמו: חו"ד לבדיקת דיסקט טכוגרף (ת/1); דיסקט טכוגרף (ת/2); דו"ח תנועת דיסקט טכוגרף (ת/3).

העד מסר כי בדק את דיסקט הטכוגרף של המשאית, על מנת לקבוע את מהירות נסיעת המשאית עובר לתאונה.

לדברי העד, נסיעת המשאית החלה בשעה 16:15 והסתיימה באירוע התאונה בשעה 16:54 מה שמוביל למסקנה שהתאונה התרחשה בסמוך לשעה 16:54. כמו כן, הרישום האחרון בדיסקט הטכוגרף, מצביע על האטה ממהירות של 85 קמ"ש ועד לעצירה מוחלטת בשעה 16:54.

העד נשאל ע"י הסנגור - מדוע לא כתב דו"ח פעולה בנוסף לטפסים שמילא? השיב העד: **"מעבר לטפסים שמילאתי והגשתי, אין כל צורך למלא דוחות פעולה נוספים"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 5 שורה 12).

מת/1- עולה כי מהירות השיא האחרונה של המשאית היתה 85 קמ"ש, קדמה לה האצה ממהירות של 78 קמ"ש, כאשר ממהירות של 85 קמ"ש אובחנה האטה חדה לעצירה סופית. כמו כן, לא אובחנו סימני רטט היכולים ללמד על מהירות נסיעת הרכב בעת ההתנגשות. המהירות ההתחלתית של נהג המשאית הייתה 90

קמ"ש.

לפי חוות דעתו של ע.ת. 1 - נהג המשאית נסע 90 קמ"ש משם האט ל 78 קמ"ש, לאחר מכן האיץ ל 85 קמ"ש ומשם הייתה האטה חדה עד לעצירה הסופית עקב ההתנגשות.

ע.ת/2: מר אברהם ז'נו - נהג הרכב המעורב 3 (המשאית). הוגשה הודעתו של העד במשטרה במקום עדות ראשית וסומנה (ת/4).

לשאלה - האם אתה מכיר את המקום בו הייתה התאונה? השיב העד: **"אני נוסע שם לפחות פעמיים שלוש ביום במשך כל השנה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 6 שורה 3).

העד תיאר את שאירע באופן הבא: **"אני נוסע על הכביש הזה כשאני רואה הכל פתוח, אוטו מימין עומד אוטו משמאל עומד ואני נוסע על מהירות של 70 קמ"ש ואז היא הפתיעה ולא עצרה ויצאה מרהט, רכב שבא ממשמר הנגב לכיוון בית קמה נתן לה מכה, סובב אותה ונתן לה מכה בחלק בצד הנהגת בחלק האחורי שלה, כתוצאה מכך, הוא סובב אותה והעיף אותה לנתיב שלי לכיוון קיבוץ שובל עם החלק האחורי שלה, כאשר אני בולם ומאט כמעט במרחק עצירה בצומת, ואז אני רואה שאני הולך להרוג אותה, נכנס לה ממש בדלת של הנהג, לקחתי חזק שמאלה נתתי לה מכה בפינה של הטמבון הקידמי שלה בצד ופניתי שמאלה לרהט שזה לא כיוון הנסיעה שלי, הייתי צריך להמשיך לנסוע ישר לכיוון משמר הנגב וכמעט התהפכתי בניסיון שלי לא להרוג אותה, המשאית שלי התרוממה על הגלגלים וחזרה בחזרה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 7 שורות 3-11).

העד ציין כי ראה את האורות של רכב היונדאי.

לשאלה: ראית רכב לבן מתקרב לצומת? השיב העד: **"ראיתי אורות, ראיתי שהיא יוצאת מכיוון רהט והוא נותן לה מכה ומעיף אותה אלי"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 9 שורות 9-10).

לגבי מיקום היונדאי - ציין העד כי רכב היונדאי היה בנתיב הנסיעה שלו ושהתאונה התרחשה בנתיב הנסיעה עצמו ולא באי תנועה.

לשאלה - כשהתחלת להאט את המהירות שלך היא כבר חצתה את הצומת? השיב העד: **"היא לא חצתה, אם היא הייתה חוצה לא הייתי פוגע בה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 5-6).

לשאלה - את מרכז הצומת היא חצתה? השיב העד: **"היא חצתה והגיעה לנתיב שלי ואני בנתיב שלי, אילו הייתי נוהג כפי שהייתי צריך לנהוג ולא שמאלה הייתי נכנס בה חזיתית והורג אותה ואת הילדה"** (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 8-9).

עמוד 3

בהמשך שנשאל: אתה ראית שהיא חצתה את הצומת? השיב העד: "כן. היא חצתה לא בנסיעה האוטו שלה התדרדר כתוצאה מהמכה שהיא קבלה מהאוטו השני, היא לא נסעה רברס אלא נדחפה לשם מהמכה" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 10 שורות 11-12).

לגבי מיקום היונדאי לאחר התאונה - ציין העד כי יכול להיות שהייתה סטייה ימינה, אבל הכיוון שלו אחרי שהוא נתן את המכה היה ישר.

בעדותו במשטרה (ת/4) מסר העד כי נתיב הנסיעה שלו היה ריק כאשר לפתע ראה מכונית שיוצאת מרהט ורכב שמגיע משמאלה ומתנגש בה. עוד ציין כי המרחק שבו ראה את הרכב של הנאשמת לראשונה היה 30-40 מטרים.

לגבי התאונה - ציין העד במשטרה כי ראה את התאונה הראשונית בין הסיטרואן ליונדאי.

בנוגע למזג האוויר ומצב הראות - העיד העד כי מצב הכביש היה רטוב עקב הגשם, ובזמן התאונה היה טפטוף של גשם.

ע.ת/3: מר רונן חיים - נהג הרכב המעורב 1. הוגשו מטעמו: הודעת העד במשטרה במקום חקירה ראשית (ת/5) תעודות רפואיות (ת/6).

העד אישר כי אמר בחקירה במשטרה כי נסע במהירות מקסימום של 80 קמ"ש ואם היה נוסע במהירות גבוהה יותר הנזק היה חמור יותר.

לשאלה - באיזה מרחק מהצומת אתה זיהית או ידעת כי אתה מתקרב לצומת? השיב העד: "באזור 100 מטר אני מעריך זאת" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 14 שורות 26-27).

לשאלה - אני מבין ממך כי הרכב שלך נעצר ברכב שהיה ממולו? השיב העד: "היו 4 כלי רכב בתוך האירוע. אני נוסע באופן רגיל מגיע לצומת ואז כמו שקופץ ילד לכביש יוצא הרכב מכיוון רהט אני מבצע בערך בטווח של 20 מטר אני מבצע בלימת חירום מתנגש ברכב שיצא מרהט בדופן השמאלית שלו וזה לקח שביר של שניה, הרכב שיצא מרהט המשיך לכיוון מרכז הצומת ובעצם אני נתקע נעצר ברכב שמגיע מצפון ועומד לפנות לרהט ושם אני נעצר עליו" (פרוטוקול מיום 29.04.15 עמוד 15 שורות 13-16).

העד ציין שלאחר התאונה הרכב שלו המשיך ישר "וטיפה שמאלה" מהמכה.

לגבי מיקום הרכב עובר לתאונה ציין העד כי רכבו היה במרכז הנתיב, כאשר התאונה ארעה במרכז הצומת. העד הדגיש כי נסע ישר ואין סיבה שבגינה היה צריך לפנות שמאלה.

העד מסר כי ראה את רכב הנאשמת ממרחק של כ-20 מטר כאשר הוא התפרץ לצומת ונוצר האימפקט איתו.

לשאלה - לפי מה שתיאר לנו נהג המשאית ולפי מה שאתה תיארת עכשיו, איך המשיך הרכב שלך אחרי האירוע ואני אומר לך כי הנהגת חצתה את הצומת, ואתה זה שגרמת לתאונה מאחר ולא נהגת בזירות ולא שמת לב לכך כי היא כבר חצתה את הצומת, נהגת במהירות ואתה בכלל לא היית בנתיב הנסיעה שלך? לכך השיב העד: **"ראשית, יש פה עניין של פיסיקה אתה בא ונותן טענות לא הגיוניות בכלל בעליל. היא לא עברה את כל הצומת התאונה התבצעה, המכה שאני נתתי לרכב שלה היה בנתיב הנסיעה שלי הישר וכעובדה גם מיקום העצירה שלי הוא בנתיב שלי כאשר הצד הכנף השמאלית שלי נעצרה או פגעה בכנף השמאלית של הרכב שהגיע ממול דבר שני יש צילום וכעובדה נוספת אין שום סיבה בעולם גם אם יש נתיב שמאלי שאני אכנס לנתיב השמאלי כאשר אני ממשיך לכיוון צפון לכיוון בית קמה....."** (פרוטוקול מיום 29.04.1 5 עמוד 16 שורות 28-32).

בעדותו במשטרה (ת/5) ציין העד כי ראה את הנאשמת מגיעה בנסיעה והוא ציפה שתעצור, אבל היא לא עצרה והמשיכה ישר לתוך הצומת.

בבית המשפט חזר העד על דברים שאמר במשטרה.

ע.ת/4: השוטר דניאל הדראי - סייר שהגיע לזירת התאונה לאחר התרחשותה, הוגש מטעמו דו"ח פעולה (ת/7). לא הוסיף דבר לגבי אופן התרחשות התאונה שכן הגיע לאחר שארעה.

ע.ת/5: מר עמאר אבו דוקוש - נהג הרכב המעורב 2.

הוגשה סקיצה מטעמו נ/2.

גרסת העד באשר לאופן התרחשות התאונה, כפי שמסר בבית משפט: **"אני הגעתי מכיוון בית קמה בצומת שובל באתי לקחת שמאלה לרהט, לא זוכר מי בדיוק היה באוטו, פרחין או אשתו הם רצו לפנות שמאלה לכיוון משמר הנגב, היה רכב יונדאי שהגיע מכיוון משמר הנגב לכיוון בית קמה. פרחין יצאה מרהט לכיוון שמאל משמר הנגב, היא פנתה שמאלה, מה שראיתי זה שרכב היונדאי פגע ברכב של פרחין בכנף האחורי, ואז רכב היונדאי כתוצאה מהפגיעה נגרר ופגע בי כשאני עמדתי בצומת. אני זוכר שהרכב של פרחין כתוצאה מהפגיעה בכנף האחורית הוא הסתובב ונעמד בנתיב השני שנוסעים מכיוון בית קמה למשמר הנגב. משם מכיוון בית קמה הגיעה משאית שפגעה ברכב של פרחין בכנף הקדמי של האוטו, נהג המשאית ניסה כמה שיותר להפחית את הנזק והוא ברח מהרכב של פרחין כדי**

עמוד 5

לא לגרום נזק רב ופגע בכנף הקדמי של הרכב של פרחין. אחרי זה הרכב של פרחין כתוצאה מהפגיעה השנייה הוא נגרר למדרכה ליד תחנת האוטובוס, וכאן נגמרה התאונה (פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 22 שורות 16-25).

העד מסר שיש לו היכרות מוקדמת עם בעלה של הנאשמת.

העד מסר בעדותו במשטרה שהוא התכופף על מנת לכבות את החימום ברכב ואז שמע "בום" - בעניין זה נשאל - האם ראה את התאונה או שמע אותה? לכך השיב העד: **"אני שמעתי את התאונה. כשהרמתי את הראש אז ראיתי את האוטו של פרחין נפגע בכנף האחורי. אני כן ראיתי את התאונה, מה שהיה זה שרכב היונדאי פגע ברכב של פרחין בכנף האחורי וכתוצאה מזה הוא נגרר אלי. אני ראיתי את הפגיעה הזו."**

(פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 23 שורות 9-13).

בהמשך עדותו ציין העד כי כאשר התכופף לכבות את החימום ברכב אז שמע את הצפירה של רכב היונדאי ואז הרים את ראשו ובאותה השנייה הייתה ההתנגשות.

לשאלת בית המשפט - האם לפני ההתנגשות ראה משהו? השיב העד שראה את הרכב של הנאשמת עומד לפנות לכיוון שמאלה למשמר הנגב.

בחקירה הנגדית נשאל העד: שאתה עומד בצומת ובכוונתך לפנות שמאלה לרהט ויש רכב אחר ממולך שאמור להיות בנתיב של פניה שמאלה לשובל- הרכבים עומדים אחד מול השני? לכך השיב: **"זה לא בדיוק אחד מול השני. יש שם אי תנועה שמפריד בין נתיב לנתיב"** (פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 24 שורות 20-25).

ת/6: מר ערן ברכה - בוחן התאונה מטעם משטרת ישראל.

הוגשו מטעמו המסמכים הבאים: הודעת נהג תחת אזהרה (ת/8); דו"ח בוחן (ת/9); דו"ח נזק (ת/10); סקיצה (ת/11); מזכר מיום 24.04.14 (ת/12); מזכר מיום 22.07.14 (ת/13); לוח תצלומים (22 צילומי צבע) (ת/14) ודיסק וידאו תאונה (2 עותקים+עותק של לוח תצלומים (ת/15). כל המסמכים לעיל ובכלל זה מסקנות הבוחן הוגשו כעדותו הראשית בתיק.

מסקנת הבוחן כפי שבאה לידי ביטוי בדוח הבוחן המנומק, כי הגורם לתאונה הוא אי ציות לתמרור 301 מצד נהגת הסיטרואן (הנאשמת בתיק זה).

העד אישר כי לא סימן נתיבים בסקיצה והחצים שסימן נועדו לציין כיווני נסיעה.

העד אישר שמיקום רכב ב' לאחר התאונה היה בכניסה לנתיב של רכב ד'. לשאלה מה זה בכניסה לנתיב? השיב העד - הנתיב של רכב ד' הוא מאחוריו.

לשאלה - בחקירת הנהג של רכב ב', שנשאל הוא תאר כי רכבו המשיך ישר, ואז נפגש ברכב ממולו - רכב ד', זה בניגוד למה שאתה אומר? השיב העד: "**אני אומר איך מתנהג רכב לאחר תאונה וזו מסקנתי. אני חקרתי את התאונה ואני אומר לך איך התרחשה התאונה**" (פרוטוקול מיום 16.12.15 עמוד 31 שורות 3-6).

6. סקירת פרשת ההגנה:

הנאשמת: הוגשה סקיצה שציירה הנאשמת (נ/3).

בעדותה בבית המשפט תיארה הנאשמת את התרחשות התאונה כך: "**ביום התאונה בערב אני הייתי בצומת וחייתי בערך 5-6 דקות זה צומת שובל בין רהט לשובל, אחר כך הסתכלתי ימינה שמאלה ולא ראיתי שום רכב נסעתי, חציתי את הצומת ופתאום שמעתי בום אחר כך אני לא יודעת מה קרה**" (פרוטוקול מיום 13.12.16 עמוד 34 שורות 13-16).

עוד הוסיפה הנאשמת, כי בחקירתה במשטרה לא הוזהרה ולא נאמרו לה זכויותיה כולל הזכות להיוועץ בעו"ד.

הנאשמת טענה כי היא נוסעת בכל יום בצומת זה וכי היא מודעת לתמרור האט ותן זכות קדימה המוצב בכיוון נסיעתה.

כאשר נשאלה מדוע עמדה 5-6 דקות בצומת, השיבה כי זה זמן בו אנשים חוזרים מהעבודה והיו רכבים משמאל וימין. לטענתה, רק כאשר לא היו רכבים, היא נסעה.

לשאלה - איך היא מסבירה כי לא ראתה את הרכב המעורב (1) מגיע? השיבה הנאשמת: "**אני נכנסתי לצומת כשלא היה רכב ולא ראיתי שום רכב ונסעתי**" (פרוטוקול מיום 13.12.16 עמוד 37 שורות 16-25). בהמשך עדותה המשיכה הנאשמת והדגישה כי הצומת היה פנוי והיא הסתכלה לא פעם אחת ימינה ושמאלה.

בעדותה במשטרה (ת/8) מסרה הנאשמת הגרסה שמסרה בעדותה בבית המשפט, גרסה לפיה החלה לחצות את הצומת רק לאחר שהסתכלה שמאלה וימינה ולא ראתה כל רכב.

עוד ציינה הנאשמת במשטרה כי לא ראתה כלל את הרכב הפוגע והיא אינה יודעת מהיכן הגיע.

לגבי מצב הכביש ציינה הנאשמת כי הכביש היה רטוב מהגשם.

ביקור במקום -

לבקשת ההגנה, יצא בית המשפט לביקור בזירת התאונה וכן במקום בו הייתה מוצבת מצלמת האבטחה שתיעדה את התאונה (דיסק ת/15 - מצלמה 4).

במהלך הביקור הוכנה סקיצה (ב-1) בנוכחות הצדדים שם תועדו הנתיבים, סימוני הכביש והתמרור שבזירת התאונה. בית המשפט למד במהלך הביקור את מבנה הצומת, את כיווני הגעת הרכבים השונים אליה במהלך התאונה, והתרשם מזוית תיעוד מצלמת האבטחה את זירת התאונה.

מיקום מצלמת האבטחה הוא מול הצומת בו התרחשה התאונה, וניתן היה לראות כי צילום זה משקף באופן ברור את שהתרחש בתאונה.

7. דין ומסקנות:

בית המשפט שמע לבקשת ההגנה את כל עדי התביעה וכן את עדי ההגנה, הגם שכל אירוע התאונה מתועד ומצולם במצלמת וידאו.

בית המשפט נזקק על פי רוב לעדויות ראייה כאשר צדדים חלוקים באשר לדרך התרחשות תאונה. בית המשפט זקוק בד"כ למומחים לחקר תאונות דרכים כדי להבין מה קרה בזירת תאונה בהתאם לניתוח הממצאים והעדויות שמובאות בפניו, שכן נדיר מצב בו תאונה מצולמת בזמן אמת.

אולם, כאשר אירוע תאונתי תועד באופן ברור, ערכן של הראיות הנוספות מתגמד שכן בית המשפט יכול לצפות במהלך התאונה כפי שתועד בוידאו.

בחינת סרט התיעוד ת/15 (במיוחד מצלמה 4) אינו משאיר כל ספק באשר למנגנון התרחשות התאונה:

ניתן לראות בבירור כיצד רכבה של הנאשמת מגיע לצומת ועומד ללא תנועה כאשר אורות החזית של רכבה דולקים. מביקור בית המשפט במקום ומעדות הנאשמת ניתן לדעת כי בכיוון נסיעתה במקום זה בו עמדה מוצב תמרור 301 המחייב אותה לתת זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה.

הנאשמת המתינה לאפשרות להיכנס לצומת ולא התפרצה אליה בנסיעה רציפה.

בשלב כלשהו, כאשר רכב מעורב (1) מסוג יונדאי היה קרוב לצומת משמאל לכיוון נסיעת הנאשמת, החליטה

הנאשמת (שככל הנראה לא הבחינה ברכב זה) להיכנס לצומת אגב קיפוח זכות הקדימה של רכב זה. ניתן לראות בצילום כיצד הפגיעה ברכב הנאשמת היא כמעט מידית לכניסתה לצומת ולחלוטין אין המדובר בסיטואציה בה סיימה הנאשמת לחצות הצומת ורק אז נפגעה.

הנאשמת עמדה, נכנסה בפתאומיות לצומת, וחסמה את נתיב נסיעת היונדאי שלא יכול היה למנוע בכל דרך את התרחשות התאונה.

לאחר מפגש ראשוני זה של היונדאי עם רכב הנאשמת, הוטח רכבה לכיוון רכב הסובארו (מעורב 2) שעמד בצומת בכיוון הנגדי ולא היה כלל בתנועה במהלך התאונה. מיד לאחר מכן, ולאחר שרכב הנאשמת סיים את סיבסובו אגב חסימת נתיב התנועה הנגדי, הגיעה המשאית (רכב מעורב 3) ובניסיון הירואי להימנע מפגיעה ותאונה קטלנית, הצליח נהגה להסית המשאית שמאלה ולהימנע מפגיעה קשה וקטלנית ברכב הנאשמת. תחת זאת, פגיעת המשאית הייתה קלה בנסיבות ומנעה פציעות גוף קשות בתאונה זו.

כל העדויות שנשמעו בבית המשפט מטעם התביעה תומכות אחת לאחת במה שניתן לראות בסרט הוידאו ת/15.

תיאורו של נהג היונדאי מתאים לחלוטין לנצפה בת/15.

תיאורו של נהג המשאית (מעורב 3) תואם באופן מוחלט את שנצפה בת/15.

נהג הסוברו לא הבחין בתחילת האירוע, אך המשך התיאור שלו מהנקודה בה ראה את התאונה מתאים אף הוא לת/15.

מסקנת הבוחן לפיה הנאשמת לא נתנה זכות קדימה לרכב היונדאי עולה אף היא באופן חד משמעי מת/15 ולא נסתרה בכל חוות דעת נגדית מטעם ההגנה.

בית המשפט התרשם בביקור במקום ממבנה הצומת ומיכולת שדה הראייה של הנאשמת לכיוון ממנו הגיע רכב היונדאי.

הגם שביקור בית המשפט היה באור יום, כפי שצוין בוחן התאונה בת/9, עמוד 2, סעיף 4 - **שדה הראייה שהיה לנאשמת בזמן אמת היה פתוח לצד שמאל למרחק של מעל 200 מטר בלי הגבלה.** משמע היה לנאשמת שדה ראייה רחב ועמוק בכדי להבחין ברכב המעורב 1 - עובדה זו באה בסתירה לגרסת הנאשמת לפיה, הצומת היה פנוי לפני נסיעתה.

גם אם אניח לטובת הנאשמת כי הרכב המעורב נסע תיאורטית במהירות של 180 קמ"ש (וברור לחלוטין שלא כך הדבר) הרי שבמהירות כזו הוא עובר 50 מטר בכל שנייה. גם אם כך היה נוסע הרכב המעורב (1) עדיין בשדה ראייה של 200 מטר היו לנאשמת לפחות 4 שניות לראות את הרכב המתקרב במהירות ולהימנע מכניסה לצומת. ברור כי אם הרכב המעורב נסע במהירות של 90 או 80 קמ"ש, הרי שלנאשמת היה זמן כפול (מעל 8 שניות) להבחין בשדה ראייה של 200 מטר ברכב המתקרב, ובכל זאת היא לא הבחינה בו לפי עדותה.

אני מקבל באופן מלא את גרסת הנאשמת לפיה לא ראתה את רכב היונדאי טרם כניסתה לצומת. ברור לחלוטין כי לו הייתה רואה הנאשמת רכב זה (שבועדות נסע משמאלה במרחק קצר ממנה) לא הייתה נכנסת לצומת.

החלטת הנאשמת להיכנס לצומת בניגוד לזכות הקדימה שהייתה חייבת לרכב היונדאי שהיה משמאלה, מקום בו נהגת סבירה מן היישוב הייתה חייבת לראות רכב זה וחייבת לתת לו זכות קדימה, היא היא רשלנות הנאשמת בפרשה זו.

איש אינו טוען כי הנאשמת רצתה בהתרחשות התאונה או הבחינה ברכב המתקרב ו"לקחה סיכון". המדינה הראתה כי הנאשמת ברשלנותה לא הבחינה כלל ברכב היונדאי הקרוב משמאלה, שעה שנהגת סבירה בנעליה יכולה וצריכה הייתה להבחין ברכב זה, אגב מתן זכות הקדימה לאותו הרכב.

ניתן לראות בצילום הוידאו בבירור עד כמה כניסת רכב הנאשמת לצומת וזמן בתאונה עם היונדאי (זמן האימפקט בין הרכבים) קרובים (על גבול מידיים).

עובדה זו מלמדת כי לנהג היונדאי לא הייתה כל יכולת למנוע התאונה ועדותו לפיה כניסת הנאשמת לצומת הייתה כאשר היה במרחק של כ-20 מטר ממנה, עדות נכונה היא.

אני דוחה את גרסת ההגנה לפיה נהג היונדאי לא נסע בנתיבו או שפגע בנאשמת לאחר שזו השלימה את רוב חציית הצומת.

ניתן לראות בת/15 בבירור את מידיות התאונה עם כניסתה הפתאומית של הנאשמת לצומת לאחר שעמדה עם רכבה. נקודת המפגש בין היונדאי לסיטרואן בו נהגה הנאשמת היא במרכז הצומת ומיד כאשר נכנסה הנאשמת לצומת.

אני דוחה את טענות ההגנה לפיהן הנאשמת לא הוזהרה בחקירתה ולא ניתנה לה זכות ההיוועצות. מעבר לתיעוד ברור של אזהרת הנאשמת בתחילת חקירתה והחלטתה המתועדת שלא להתייעץ עם עו"ד, הרי שגם לו לא הייתה בפני בית המשפט עדות הנאשמת, הרי שצילום הוידאו של התאונה, עדויות הנהגים המעורבים, דוח הבוחן המשטרה (מולו לא הציגה ההגנה כל חוות דעת נגדית) וביקור בית המשפט במקום, כל אלה נותנים תמונת מצב ראייתית חד משמעית באשר לאירועי תאונה זו והסיבות להתרחשותה.

אני קובע חד משמעית וללא כל ספק כי תאונה זו התרחשה כמתואר בכתב האישום וכתוצאה מאי ציות של הנאשמת לתמרור 301 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתה.

הנאשמת היא הגורמת הבלעדית לתאונה זו וכתוצאה מרשלנותה נגרמו לה ולמעורבים נזקי הגוף והרכוש המתוארים בכתב האישום.

אני מרשיע את הנאשמת בכל העבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

עמוד 10

11.9.2017